

NEWSLETTER

lokakuu 2009

Lokakuun ensimmäisen viikon jälkeen piti sitten jo klo 18 tuntikin siirtää maneesiin nopeasti pimenevästä illasta. Maneesi tuntuu taas ahtaalta kun ulkona isolla kentällä oli niin paljon tilaa kurvailla. Maneesissa pitää myös hieman keskittyä siihen missä muut menevät, eikä tuijottaa vain oman hevosen niskaa. Myös ensimmäiset pakkaset on koettu ja kenttäkin on ollut jäässä pitkään iltapäivään. Pureva pohjoisviima on myös pakottanut pukemaan valtaosalle hevosille jo loimia. Samoin ensi lumikin on jo saatu. Kuraisten loimien pukeminen aamuisin on yksi niitä hommia, jonka voisinkin ulkoistaa jollekin jos mahdollista.

Kuukauden ratsastaja

Siiri Saarelainen on muuntunut pikkuhiljaa hieman arasta ratsastajasta rauhalliseksi ja varmaotteiseksi, joka pärjää nyt myös vaikeampien hevosten selässä. Siiri harrastaa ratsastuksen lisäksi koripalloa ja tanssia. Varsin liikunnallinen tyttö siis.

Kuva: Siiri ja Roni

Kauanko olet ratsastanut ja miten tulit aloittaneeksi?

-Olen ratsastanut yli 5 vuotta. Aloitin ratsastuksen kun pääsin katsomaan kummitätini tyttöjen ratsastustuntia ja tunnin päätteeksi pääsin hevosen selkään ja siitä se sitten alkoi.

Missä muualla olet ratsastanut?

- Ennen tänne tuloa ratsastin Hopean tallilla

Mikä ratsastuksessa kiehtoo eniten?

- Että saan olla hevosten kanssa ja että voin oppia koko ajan uutta

Mitä toivot ratsastukselta?

- Haaveilen omasta hevosesta ja kilpailemisesta

Mistä hevosesta pidät eniten?

-Pidän eniten Ronista. Roni on haastavampi kuin muut hevoset ja opin enemmän ratsastusta Ronilla.

Ehon hallisarja käyntiin

Talven alkamisen varma merkki on Ehon hallisarjan alkaminen. Sarja tarjoaa varmaankin Suomen parhaan tilaisuuden harjoitella hyvissä olosuhteissa, totuttaa kokemattomia hevosia tai ratsastajia hienoihin esteisiin sekä kukkakoristeisiin sujuvilla radoilla. Vain Helsinki International Horse Showssa on komeammat koristelut radalla, ehkä.

Ensimmäiseen osakilpailuun 11.10. osallistuivat tallimme estevalmennusporukasta Julle Thielo ponillaan sekä Roy Anikka lempinimen saaneella ponillaan. Ensimmäisessä luokassa molempien poikien ponit hieman katselivat ympäristöä saaden ohimenoit.

Kuva: Julle pönttää rataa päähänsä. Pitää oppia perus- ja uusintarataa yhtä aikaa ja muistaa se täydessä vauhdissa.

Toisessa 80 cm luokassa meni jo paremmin. Roy saavutti puhtaan ja nopea radan myös uusinnassa ja sijoittui toiseksi 30 lähtijän joukossa. Thielo sai yhden hipaisu pudotuksen joka olisi voinut jäädä ylöskin, muutoin erittäin sujuva ratsastus. Thielolla mm nopein aika perusradalla ilman kaahauksen makua.

Toinen kisapäivä oli 24.10. ja mammuttikisat, reilusti yli 200 lähtijää. Nyt ensimmäisessä luokassa Julle ja Thielo jatkoivat hyvän perusradan jälkeen suoraan uusintaan, nopeat ja lyhyet käännökset sujuivat, kunnes toiseksi viimeisellä esteellä liian vino lähestyminen aaltolankkuesteelle johti kieltoon. Kokeneempi Roy oli taas nopea pokaten kakkos-ruusukkeen. 80-cm luokassa Thielo joutui hyppäämään aallon samasta suunnasta jossa edellisessä uusinnassa epäonnistuivat, ja nyt se kielsi jo perusradalla sille. Toinen yritys ja parivaljakko pääsi onneksi esteen ylitse ja loppurata sujui puhtaasti. Royn Anikka oli luokassa 3. ja hänen toinen poninsa Bellan saadessa pudotuksen tässä ja 90 cm luokassa.

Kuva: Thielo ja 9-vuotias Julle vauhdissa, kuva videolta, siksi hieman huono.

Ehon tulokset <http://www.ehontalli.com/tulokset/>

Hei, taas me rakennetaan

Koska näytti siltä että maneesin vieressä oleva parkkipaikka jäi miltei käyttämättä, niinpä päätimme hyödyntää jo tehdyn hiekkapohjan ja rakentaa maneesiin viereen täysimittaisen 20x60 m kouluradan sekä hiekkatarhan.

Viime vuonna valmistunut iso kenttämehän on ollut erinomainen, mutta vain 10 metriä liian lyhyt. Sitä ei voitu jatkaa enempää, koska se olisi vaatinut liian mittavat maansiirtotyöt.

50 metrin radalla on ollut vaikea harjoitella kouluohjelmia kilpailuihin, jotka ovat todellisuudessa 60 metrin radalla. Kun kisoissa vasta on päässyt täysimittaiselle radalle, niin kokemattomien nuorten hevosten kanssa on tuntunut hieman hankalalle harjoituksiin nähden erilaiset mittasuhteet radassa.

Kenttä valmistuu keväällä, nyt syksyllä ajetaan pohjahiekat talven ajaksi painumaan ja keväällä sitten tehdään pintakerrokset. Kaivinkone-urakointi tulee naapuristamme.

Opettavainen video

Kenellä vain on mahdollisuus sellaiseen Internet-yhteyteen, että kestää katsella videoita, niin kannattaa katsastaa tämä linkki.

Siinä on Saksassa järjestetty koulutustilaisuus, jossa demoratsastukset tehdään maailman parhailla nuorilla hevosilla, esim. erittäin opettavainen ja näyttävä pari on MM:ssä toiseksi tullut Eva Möller hevosensa kanssa (Eva on suomessa mm Daphnea valmentaneen Ulf Möllerin vaimo). Videolla käy ilmi kuinka tärkeää on ratsastaa hevoset pyöreäksi eteen alas, tahti ei saa rikkoontua missään vaiheessa ja korostetaan erittäin kevyttä ratsastusta.

Kuva: Eva Möller/Blickpunkt (foto: Karl-Heinz Frieler)

Videolla ratsukot tekevät mm koulu-ohjelman pätkissä ja tuomari arvioi sen jakso kerrallaan.

Kieli on englantia.

Suosittelen katsomaan vaikka ei osaisi englantiakaan.

Linkki: <http://www.clipmyhorse.de/mediacenter/list/9/2009/> josta valitaan video: *Seminar on German Federation.*

Talven tuloa

Maanantaina 19.10. juuri kun aamulla olin saanut heinät jaettua tarhoihin n. 6.30, niin taivaalta alkoi valua niskaan koivun lehden kokoisia räntäleitä. Märkää lunta losahteli niin tiuhaan alas, että se peitti maan tuossa tuokiossa. Tunnissa maassa oli reilut 5 cm vetistä lunta.

Hevosia se ei tuntunut häiritsevän pahemmin, mitä nyt heinä tuppasi jäämään piiloon lumen alle. Mutta tallissa loimien kuivatus seuraavaksi aamuksi on hankalaa. Harvoin tulee lumipeite näin aikaisin, vaikka poishan se sulaa vielä. Ja niin sulikin, keskiviikkona lunta oli enää Julen tekemässä lumiukon jäännöksissä.

Kuva: Kuka piilotti heinän? Varsojen elämän ensimmäinen lumipäivä. Kuvassa emä Veera ja kesäinen orivarsa Sasu.

Oma hevonen?

milloin tai kenelle, ohjeet ä, ä ja ö

Ratsastajistamme moni on harrastanut jo monta vuotta, ja pikkuhiljaa joidenkin mielessä varmasti on alkanut välkkyä oman hevosen hankinta.

Kenen sitten kannattaa hankkia oma hepo?

Mikäli ratsastaja on kilpailumielinen eli halajaa päästä koettamaan kuka on kuka tai kellä on hienoin hevonen, silloin on oma ratsu yleensä hankittava aika pian. Harvalla koululla on mahdollista päästä etenemään kilpailijana.

Suuri osa ihmisistä hankkii hevosen vain harrastukseksi, ilman sen suurempia kilpailullisia ambitoita. Ehkä mielessä on väikkynyt kuva loistavasta elokuvien musta ori tyypisestä suhteesta hevoseen, jossa hepo odottelee rakasta omistajansa ja korvat törössä laukkaa tämän luokse kaikki vaikeudet voittaen kun vain kuuleekin hänen ihanaisen äänensä saapuvan tallille. Tosiasiassa hevonen kyllä voi kiintyä ihmiseen, mutta unohtaa tämän helposti seuraavan suht säällisen ruokkijan ilmaantuessa sen elämään. Me emme ole niille niin tärkeitä kuin toivoisimme.

Joissakin perheissä useampi ratsastaa, usein tytär ja nuoruuden harrastusta lämmittelevä äiti. Silloin hevoselle asetetaan kovat tavoitteet; perheen juniori haluaa hypätä, ratsastavaa äitiä kiinnostaa kouluratsastus ja maastoilu. Pomminvarman hevonen pitää täyttää nämä toiveet ja olla vielä sopivan kokoinen pienelle tytölle ja äiti-ikäen ehtineelle ihmiselle. All-in-one.

On myös niitä ihmisiä, jotka vain harrastavat hevosensa hoitamista, ehkä syystä että ovat hakshtaneet ostamaan jonkin niin viallisen otuksen että harrastus väkisinkin painottuu hoitamiseen. Onko hankinta kohdistunut tähän yksilön tietämättömyydestä tai säälistä tai muuten vain älyttömästi ei liene niin tärkeää. Silloinkin harrastuksesta voi kehittää jännittävän, kuka paneutuu intomielisesti vaihtoehto-hoitoihin eli syöttää hepolleen vain voikukkia tai nokkosia, kuka

vannoo kengättömyyden autuuteen tai johonkin muuhun maailmalla keksittyyn hienouteen.

No, jos syystä tai toisesta on päätetty hankkia hevonen, useimmiten vastoin kaikkia järkisyyttä, tullaan kohtaan resurssit. *Ensimmäisenä täytyy tarkistaa resurssi yksi* eli lompakko. Siellä täytyisi olla jotakin, eikä pohja saa näkyä kovin helposti. Hevonen syö rahaa enemmän kuin kauraa. Ylläpito näillä leveysasteilla maneesitalilla (ja sellaiseen hevonen on vietävä jollei kuulu tuohon vaihtoehto-hoitoihin keskittyvään porukkaan) maksaa n. 500-600 euroa. Lisäksi rahaa palaa kengittäjään, eläinlääkäriin, varusteisiin, lisärehuihin, valmennukseen ja ties mihin. Ja jos aikoo kilpailla, nopeasti tulee eteen trailerin hankinta koska ei kannata harjoitella vain kotitalilla järjestettäviin kisoihin (jolloin tietty bonuksena isä saa syyn hankkia maasturin). Ylläpitotalli on siinäkin mielessä välttämätön, että ensimmäistä hevostaan ostava ei muutu kauppa-kirjan allekirjoituksella asiantuntijaksi hevosen hoidossa, vaikka selvästi niin moni kuvittelee. Tallinpitäjä toivottavasti osaa ohjata aloittelevaa hevostelijaa. Eli budjettiin varataan n. 1000 euroa/kk hevosen ylläpitoon.

Tästä tullaankin hepon hankintahintaan. Siinä useampi hakshtaa säästämään. Ajatellaan finansseja ja ostetaan joku halvempi tupsujalka tai raakattu ravuri sillä seurauksella, että hevonen on joko aina kipeänä jostain kohtaa tai sitten sillä ei voi ratsastaa muuten vain.

Ylläpito on halvalle hevoselle yhtä kallis kuin paremman, joten siinä kohtaa ei todellakaan kannata nuukailla. Jo nyt varmaan selvisi, että hevosen hankinta ei kannata sen tähden, jos vain haluaa ratsastaa useammin kuin pari kertaa viikossa. Vaikka kävisi liki viikon joka päivä ohjatulla tunnilla, tulee se halvemmaksi kuin oma hevonen.

Resurssi kaksi onkin sitten sitoutuminen. On tarkkaan harkittava, jaksako ja haluaako vääntäytyä tallille raskaan työ- tai koulupäivän jälkeen, käytännössä joka päivä. Yksi tai kaksi hevosta ulkopuolisella hoidossa ei sentään välttämättä täysin romahduta perheen matkailua tai lomailua, vaikka todellisuudessa niin usein käykin. Mutta joka tapauksessa oma hevonen sitoo vastaamaan siitä vuoden jokaisena vuorokautena, hevonen kun ei voi huolehtia itsestään.

No miksi sitten ihmeessä hankkia hevonen? Järkevää syytä ei ole olemassa, mutta useimmille pikkusormensa antaneille käy kuitenkin niin että hevoset vievät mennessään ja täyttää laukkaa. Pian normaalit ihmiset alkavat tuntua tylsiltä jonnin

joutavien asioiden ympärillä pyöriviltä taviksilta. Eikä tavikset ymmärrä ja jaksaa puhua koko ajan hevosista kanssasi, joten niiden seuraaminen kannattaa muutenkin välttää. Hevosperhe kaataa liki kaikki rahansa hevoseen ja useimmiten niitä alkaa kertyä useampi. Niinpä aletaan haaveilla maalle muutosta jotta hevoset saadaan omaan pihaan, sitten tarvitaan jo tallia, maneesia ...

Joten välttä hevoskärpäsen puremaa mutta jos sen saat niin anna mennä, parannuskeinoa ei ole.

Puhutaan hevoskuiskaajista, jotka osaavat tulkita hevosten kieltä. Todellisia meedioita taitavat kuitenkin olla itse hevoset, jotka saavat ihmiset pauloihinsa. Jos jaksot lukea tämän loppuun, oireilet jo uhkaavasti. Loppujen lopuksi en osaisi kuvitella parempaa elämää kuin hevosten kanssa, koska jotain sellaista ne meille antavat joka ei päälle näy.

Kuva: Kurakeliessä nyt pahimmillaan on savisten jalkojen puhdistus kovaa ja sottaista hommaa mutta sekös vain naurattaa Ressua hoitavaa Alexandrää

Ratsastamaan oppii vain ratsastamalla. Se on vanha totuus, mutta kyllä paljon voi oppia vain katsomallakin. Siksi välistä tuntuu minusta hieman kummalliselta, kun nykyään ratsastajat niin meillä kuin kuulemma muuallakin hyvin laiskasti seuraavat muiden ratsastusta. Joskus voisi olla hyvä järjestää se kyyti kotiin vaikka tuntia myöhemmin ja katsoa miten toisen ryhmän ratsastajat pärjäävät ja miettiä kuinka itse tekisi ja miksi joku onnistuu ja jollain toisella on pulmia.

Itse aikanaan juniorina roikuimme kaikki illat kentän reunalla, ja nykyäänkin käyn seuraamassa kilpailuja ja valmennuksia yrittäen imeä sellaista, jota voisi soveltaa omaan ratsastukseen. Tästä johtuikin mieleeni sellainenkin seikka, että valtaosan jopa isojen 14-16 vuotiaiden tyttöjen tunneista soittaa ja sopii yleensä tytön vanhemmat, useimmiten äiti. Tyttö vain kärrätään paikalle, suorittaa ratsastuksen ja viedään pois. Hyvin harva junioreistamme soittelee ja sopii itse tuntinsa, muutamaa aktiivista poikkeusta lukuunottamatta. Ehkäpä hivenen enemmän annettaisiin itsenäistä vastuuta ja aloitteellisuuden ottoa, tämä voisi alkaa vaikuttaa siihen että keskityttäisiin ja kiinnostuttaisiin tekemään kunnolla se mitä tehdään, myös ratsastuksen opettelu.

Hyvää syksyä ja talviaikaa!

www.perriertalli.fi